

Sammenslutningen af Kunstcirkler i Herning og Omegn

Formandsliste:

- 1959-1952 Anton Boesen**
1952-1970 K. Halsteen
1970-1980 Fru E. Taagelund
1980-1982 Peder Kold
1982-1993 J. Bondrop
1993-1995 Jens Hostrup
1995-2014 Kaj Røjkjær
2014-2015 Helle Rahbek
2015- Annie Jepsen

Knud Nielsen 1917-2008

Forretningsudvalget besluttede i efteråret 2001, at Arne Engelsen og Kaj Røjkjær skulle forsøge at kontakte kunstneren Knud Nielsen, der boede og havde sit atelier omkring Vindelev Kro nær Jelling. Der blev aftalt et besøg hos den kendte kunstner, der trods den høje alder veloplagt tog imod os i sit atelier. Knud Nielsens kunstneriske udtryk betegnedes som COBRA inspireret – og han blev også af samtiden betragtet som en dygtig kunstner, der befandt sig i den kendte COBRA gruppes udkant.

Efter rundvisning og nogle fordelagtige indkøb til cirklerne, Invitere Knud Nielsen os på dejlig rødvin i krostuen, der blot rummede tre borde.

Vinen smagte. Men endnu bedre lukkede Knud Nielsen op for mange spændende oplevelser, han havde haft med mange af de bedst kendte COBRA kunstnere i halvtredserne. Det blev en forunderlig oplevelse at lytte til den gamle kunstners muntre minder.

Vi nød rødvinen med små slurke for at få så mange historier som muligt.

KR

Ingvar Cronhammar 1947-

Mens opførelsen af ELIA i 2000-2001 stod på, blev jeg opmærksom på, at Ingvar Cronhammar lidt tidligere havde udgivet en mappe med 4 meget smukke tryk af hans enestående skulpturer.

Efter en første indledende telefonisk kontakt aftaltes, at Ingvar Cronhammar ville undersøge om han havde flere tilbage, så jeg evt. ville kunne købe en mappe til kunstcirklerne. – Dagen efter ringede en venlig Cronhammar tilbage og bekræftede, at han stadig havde et eksemplar. Jeg hastede naturligvis ud til kunstneren, som bød mig indenfor. Han bød på kaffe – og tog sig også tid til at fortælle om ELIA, som netop var påbegyndt opført. Og også om hans kunstneriske karriere i øvrigt. Inden jeg en times tid senere opløftet tog afsked med Cronhammar sluttede han af med spørgsmålet: "Hvad siger dem du kender om ELIA"?

Den venlige kunstner var nok ikke helt uberørt af at enkelte læserbreve i den lokale avis tog afstand fra det store værk endnu inden det var opført.

KR

Johnny Madsen 1951-

Omkring 2007 modtog jeg en invitation til fernisering på Madsens Galleri i Sønderho på Fanø.

Opfyldt af nysgerrighed kørte jeg sammen med min ægtefælle til Esbjerg. Efterlod køretøjet og tog med Fanøfærgen til Sønderho. Omkring 300 m. fra færgen var der allerede synlige tegn på, at der var mange gæster, der drevet af den samme nysgerrighed allerede stod i kø for at komme ind i galleriet til Johnny Madsens udstilling. Vi nåede frem- og det lykkedes os også at mase os ind på galleriet, der efterhånden fyldtes til bristepunktet. Det lykkedes at få en kort snak med en af galleriets ansatte om muligt køb af et par af Madsens mindre billeder. Men at det var bedre, at jeg ventede, til det værste tryk var overstået. Det lykkedes os at presse os ud af galleriet blot for at konstatere, at flere hundrede havde taget opstilling udenfor. Øens borgmester stod klar til på en lille scene at byde velkommen og officielt åbne udstillingen. – Afslutningsvis vejledte borgmesteren os derpå at følge en mere end 200 m. lang, rød løber. Den førte ned til en større Fanøfærge, der var lejet til formålet. Ombord var der fri bar, chili con carne, optræden af Troels Trier og Rebecca Bryel samt Johnny Madsen selv.

Mætte og godt underholdt skulle vi tilbage til den ansatte på galleriet. Hun havde i mellemtiden fået den ide, at vi sammen skulle gå hen til Johnny Madsens hjem, for at se, om der var noget på hans vægge, vi kunne have råd og lyst til at købe til Sammenslutningen. Vi tog to billeder ned af Johnny Madsens vægge. Betalte og rejste tilbage til Herning

Det er helt usædvanligt, at man som indkøber til Sammenslutningen på den måde bliver underholdt og trakteret.

KR

Den vrede kunstner på Vejlekanten

Omkring 2005 havde en venligment bekendt tippet mig om "en kunstner" på Vejlekanten, der måske kunne være interessant at besøge med henblik på evt. kunstkøb.

Jeg kontaktede personen og aftalte, at jeg den kommende week-end måtte besøge ham og se på den udstilling, han havde ophængt i sit hjem.

Jeg mødte op som aftalt ledsaget af et vennepar og min ægtefælle. Kunstneren var uhyre venlig og viste os begejstret rundt i sin entre, stue og et værelse. Og så foreslog han, at han ville trække sig tilbage til køkkenet, så jeg i ro og mag kunne udtage de værker, jeg ville købe. Det er ubestridt den værste købsituation, jeg har befundet mig i. Manden var jo uhyre flink at lukke os ind i sit hjem. Omvendt var alt det, der var hængt op på hans vægge af håbløs, dårlig kvalitet. Det var helt klart, at der ikke skulle foretages noget indkøb. Da han kom ind fra køkkenet var hans attitude helt klar, at han forventede et salg af et eller flere værker. For at komme ud af den vanskelige situation spurgte jeg ham, om han havde noget CV eller fotomateriale – for så ville jeg tage det med hjem til Herning, så mit forretningsudvalg kunne være med til at tage beslutning om et evt. køb. – Det var kunstneren med på. Og jeg lovede, at jeg i løbet af et par dage ville melde tilbage. Og også sende hans CV og fotomateriale retur med posten. Jeg slap ud af en klemme. Men kom i klemme igen. Der skulle naturligvis ikke foretages nogle indkøb hos ham. Næste dag havde jeg kunstneren i telefonen. Hvorfor jeg ikke havde ringet – og hvad jeg så i øvrigt ville købe. Jeg måtte meddele ham, at vi ikke ønskede at købe nogle af hans billeder. – Og så hvædede han, at jeg var en forbandet oser. - Og det havde han jo sådan set ret i.

KR